

Seek Me and Live: Hasidism and the Spiritual Journey

Ariel Evan Mayse
amayse@stanford.edu

Week 2: The Journey Continues

Rabbi Levi Yitshak of Berditchev, *Kedushat Levi (shemot)*

The *tsaddik*, meaning one who serves God, must know that, each time some sort of understanding is achieved, there always lies another level of understanding beyond this one. This rung has not yet been attained, arriving at full comprehension in all of its fullness. And yet when he comes to this [higher] understanding, he must know that there is an even deeper one as well. This matter has no end (*ein lo sof*).... this is the greatest way of serving God—always knowing that you have not achieved perfection, and therefore longing and desiring to ascend even higher.

I have heard in the name of the holy man R. Yehiel Mikhl [of Zlotshov] this explanation of the following verse: “One thing I have asked of God, it shall I seek. To gaze upon the pleasantness of God [and to visit His palace]” (Ps. 27:4). I have asked to gaze upon the pleasantness of God, and I will seek this eternally, knowing that there are always higher and higher levels. Even when I attain something, I will continue to seek—this quest is unending. Thus far are his words...

Now the Ba'al Shem Tov explained the verse “He leads us onward eternally” (Ps. 48:15) with a parable of a parent who is teaching his small child to walk. Sometimes the child walks ahead two or three paces toward his father, but his father steps back in order to make the child walk father. After the child moves closer, the father moves a bit more. This is why was call the blessed One “the hidden God” (Isaiah 45:15). When you serve Him, it will seem as if you have not achieved

... דהנה הצדיק העובד את השם יתברך, צריך שידע בכל יום ובכל פעם שמשיג איזה השגה, שיש עוד השגה מדריגה למעלה מזה שאינו משיג אותה עדיין, ושאיין השגה זו שמשיג בתכלית השלימות, שידע בכל פעם שעדיין חסר שאינו משיג, וכשיבא גם להשגה זו ידע שיש עוד השגה לפני ולפנים, ודבר זה אין לו סוף... וזה הוא המובחר בעבודת השם יתברך, היודע תמיד שאינו עדיין בשלימות ומתאוה ומשתוקק לעלות במדריגה למעלה מזו.

ושמעתי גם כן בשם הצדיק מו' יחיאל מיכל ז"ל, שפירש הפסוק (תהלים כז, ד) אחת שאלתי מאת ה' אותה אבקש לחזות בנועם ה'. בדרך זה: שאחת שאלתי מאת ה' לחזות בנועם ה', אותה אבקש תמיד, שאדע שיש מדריגה למעלה מזו וגבוה מעל גבוהים, ואבקש תמיד לחזות בנועם ה' ולהשיג גם מדריגה זו, ואחר כך כשאשיג גם את זו, אבקש עוד, שאין לזה סוף. עד כאן דבריו...

דהנה הבעל שם טוב אמר 'והוא ינהגנו על מות' (תהלים מו: טו), משל לאב המלמד לבנו הקטן לילך, כשהולך הקטן שנים או שלשה פסיעות לקראת אביו, מרחיק אביו את עצמו כדי שילך יותר, ואחר כך כשהולך יותר מרחיק אביו את עצמו עוד כדי שילך יותר.

<p>completeness and God is distant from you. But this is in order for you to come even closer. Thus the verse uses the third person, “He will lead us,” for when God is hidden we speak of him in third person. “Onward eternally” (<i>almut</i>) may also be read “as a child” (<i>alumaya</i>)—in order that we should draw nearer each and every time.</p>	<p>ועל דרך זה השם יתברך נקרא 'אל מסתתר' (ישעיה מה, טו), שכשצדיק עובד השם יתברך, נדמה לו שאינו עדיין בשלימות, ושהוא רחוק מהשם יתברך, כדי שיתקרב הצדיק יותר. וזהו 'יהוה ינהגנו עלמות', שזה שהשם יתברך מסתתר שנקרא 'הוא' (עי' זוה"ק ח"ג רצ, א), כדי שינהגנו עלמות, כהדין עלומיא (שיהש"ר א, כב) כדי שיתקרב בכל פעם יותר, עד כאן דבריו הקדושים.</p>
---	--

Rabbi Binyanim of Zalocze, *Torei Zahav (yom kippur)*

<p>In the Selihot liturgy we recite, “present us with our request” (<i>bimmatzei lanu b'vakashateinu</i>). This is related to the verse “And from there you shall seek [the Eternal, your God], and you shall find Him” (Deuteronomy 4:29). We can raise the following objection: This request is not like all the others, such as “remember the covenant with our forefathers.” It depends on you, for you shall find Him when you seek with all your heart. Furthermore, what does “with our request” (<i>b'vakashatenu</i>) mean? It could have said, “Present our request (<i>bakashateinu</i>) to us.” The answer is as follows. We are asking that God be present with us in our quest, that our mouths [intoning the prayer] become a sanctum for the source of all Being. This is the meaning of “with our request”—within our request. We are not asking for our entreaty to be answered, but rather that God be made present within the quest . . .</p>	<p>אדם וזה שאנו מבקשים המלא לנו מבקשתינו כמ"ש ובקשתם כו' ומלאת והקשיתי דזה הבקשה אינו כשאר הבקשות של זכור לנו צריית אבות ודומיהם כי דבר זה חלוי בך כשדרשנו בכל לבנו ימלא בקשתו. שנית קשה מאי מבקשתינו דהל"ל המלא לנו מבקשתינו ולהנ"ל אחי שפיר דאנו מבקשים שהקב"ה ימלא עמנו בשעת הבקשה היינו שיהיה פומא היכל הויה אדני וז"ל המלא לנו ב"בבקשתינו עם הבקשה שלנו ואין הפירש שיתן לנו מבקשתינו אלא שיהיה עם הבקשה ומציא ראייה כמ"ש ובקשתם משם אח ה' אלקיך וכנ"ל ומלאת בודאי כי אז תוכל כי תדרשנו בכל לבבך ובכל נפשך ואנו מבקשים שיהיה עמנו:</p>
---	--

Rabbi Menahem Nahum of Chernobil, *Me'or Eynayim (hukkat)*
trans. in Green, *Light of the Eyes*

<p>Everyone who engages with Torah has to become vitally engaged with its inner light, the Naught beyond all reason (<i>ta'am</i>). This is why the musical notations of Torah are called <i>te'amim</i>: even though they are highly elevated, it is still possible to find meanings in them. But that inwardness called Naught is beyond any such access. The learner has</p>	<p>וצריך הלומד לדבק באור הנשפע מבחינות אי"ן ואז בודאי מחזירו למוטב מאחר שנדבק פנימיותיו באור פנימיות התורה נעשה כסא להשראתו יתברך השורה בהתורה ושופע בתוכה</p>
---	--

to cleave to the light that flows forth from it; this will surely restore you to goodness. When your innermost self cleaves to Torah's inner light, you yourself become a throne for God's presence that flows through Torah.

Yes, it is true that when learning you need to exercise understanding and to seek out reasons. But in order to attain wholeness, you need this light as well, for this is the "light hidden for the righteous," hidden, as the sages said within the Torah (B. Hag. 12a). So if you want Torah to be effective in making you good, seek out the flowing light within it, that from which Torah itself is derived. This is referred to as a "cow," as in the sages' teaching that "more than the calf wants to suckle, the cow wants to nurse." (B. Pes. 112a). The source of flow is called "cow," and so too is the hidden light flowing forth from Torah....

It may also be called *perfect* in the sense explained by the Ba'al Shem Tov, who said that the hidden light remains perfect in innocence, since only very few people have ever reached it. *The Torah of Y-H-W-H is perfect* (Ps. 19:8) means that the quality of Torah that is called *Torah of Y-H-W-H* and not "Torah of Moses" remains pure, because so few have trod the path to it or reached its rung.

ואף שצריך בעת לימודה להבין מה שלומד ולהטעים בכדי שיבין הטעם מכל מקום צריך גם כן להאמור בכדי שיהא שלימות הגמור כי זה הוא אור הגנוז לצדיקים כמו שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (חגיגה יב א) עמד וגנוז וכו' כאמור אצלינו במקום אחר ע"כ צריך כל אחד שרוצה שתפעול בו התורה להחזירו למוטב לחפש האור השופע שהתורה נגזרה ממנו וזה נקרא בחינת פרה על דרך שאמרו רבותינו זכרונם לברכה (פסחים קיב א) יותר ממה שהעגל רוצה לינק פרה רוצה להניק שהמשפיע מכונה בשם פרה ואף זה האור הגנוז השופע בהתורה יכונה בשם פרה

וגם אפשר שנקרא בחינה זו על שם שעדיין היא תמימה כמאמר הבעל שם טוב כי אור הגנוז עדיין הוא תמים שלא הגיע לו שום אדם כ"א מעט מזער כמ"ש תורת ה' תמימה תורת ה' פירוש בחינת התורה שנקראת על שם ה' ולא ע"ש משה תמימה שלא דרכו בה רבים ולא באו לזו המדריגה. אך בדורות הללו צריך כל אדם השלם להתאמץ ולהגיע לזה...

Rabbi Menahem Nahum of Chernobil, *Me'or Eynayim (yitro)*
trans. in Green, et al, *Speaking Torah*

The truth is that a person cannot constantly stand on a single rung. "The life-force flows and ebbs: (Ezek.1:14); it comes and then vanishes. When you are attached to blessed Y-H-W-H you feel the pleasure of that surge of energy. Afterwards that disappears and you fall from your rung. There are secrets of Torah in the reason why you have to undergo such a fall. One is that you [fall] in order to rise up afterward to a yet higher level. Each thing

אך האמת היא שהאדם אינו יכול לעמוד תמיד על מדריגה אחת, כי "החיות רצוא ושוב" (יחזקאל א יד), שבא ומסתלק. דהיינו כשהוא דבוק בה' יתברך הוא מרגיש חיות ותענוג, ואחר כך מסתלק ונופל ממדריגתו.

ויש בזה רזין דאורייתא בטעם הדבר למה צריך ליפול ממדריגתו. וטעם אחד הוא כדי שיבא אחר כך למדריגה יותר גדולה, שבכל דבר צריך להיות העדר קודם להויה, וכשרוצים להגביה למדריגה יותר

that comes into being is preceded by a lack. When you want to rise to a higher rung, you need a lack beforehand. Thus you have to fall from your present rung.

Even when falling from that rung, you need to strengthen yourself and go up toward Y-H-W-H from the [lower] rung where you are now.

You must have faith that *The whole earth is filled with God's glory* (Isa. 6:3), and that "there is no place devoid of God." God is present even at your present rung; there is no place from which God is absent. It is just that God is present in much contracted form. This is the meaning of *From the rising of the sun unto its setting, the name of Y-H-W-H is praised* (Ps. 113:3).

גדולה צריך להיות העדר קודם. לכן צריך ליפול ממדריגה שהוא עכשיו.

והנה צריך האדם שגם בנפלו ממדריגתו יתאמץ לעלות אל ה' באותה מדריגה שהוא עכשיו, כי צריך להאמין ש"מלא כל הארץ כבודו" (ישעיהו ו: ג) ולית אתר פנוי מיניה, ואפילו במדריגה שהוא עכשיו יש גם כן ה' יתברך, כי לית אתר פנוי מיניה, רק שהוא מצומצם מאד... וזהו ממזרח שמש עד מבואו וגוי (תהלים קיג, ג)